

i den Grad viste Tillid til Folket, og til- lige til alle Samfundsklasser som en Enhed, som dette, at Folket frit skulde vælge Mænd i større Kredse, der havde Raad til uden Be- derlag at offere sig i det Offentliges Tjeneste, og Muligheden var dog for, at Folket, hvis der var en dygtig Mand, som det yndede, da kunde bidrage til, at han ikke satte for Meget til ved at sidde paa Rigsdagen. Altsaa Tan- ken var den, at Mænd, som Folk havde Tillid til, kunde varetage Styrelsen ogsaa i det an- det Thing. Det vilde derfor have været mig kjær, om denne smukke Tanke, som blev opgivet, netop paa Foranledning af det Parti, til hvilket jeg tillader mig at hen- vende mig, var bleven udført; men den blev opgivet, og det nuværende Landsthing var det første Tilbagekridt fra, hvad man oprindeligt i 1848 havde foreslaaet. Efter lange, forbitrede Kampe, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) har sagt, fik man da det nuværende Landsthing; det var første Gang, at Pengesfordringen blev sat ind i Valgloven, idet de, der kunde vælges til Landsthinget, skulde, foruden at have Alders- grænsen, betale enten 200 Rb i Skat, eller have en aarlig Indtægt af 1,200 Rb. Afledstomin- dre var man ikke fornøjet med, hvad man den- gang opnaaede, man søgte at komme videre, og man benyttede enhver Leilighed dertil. Den første Leilighed, der frembyd sig, var dengang man skulde dele mellem Fælles og Særligt, og det, som da skete, er noget af det Besynderligste, der kan tænkes i et Land. De, der havde bragt Pengesfordringen ind i Forsatningsvæsenet, vendte nemlig aldeles op og ned paa det hidtil Bestaaende og gjorde Valgbarheds-census til Valgrets-census, saaledes at kun de, som sva- rede 200 Rb. Skat, eller havde 1,200 Rb. Indtægt, blev Vælgere. Man skulde nu troe, at en saadan Forsatning maatte bære Døds- spiren i sig; men det var ikke de Herrers Mening, dengang de havde faaet denne For- satning. Jeg skal i Parenthes sige, at denne uheldige Forsatnings Vedtagelse i denne Sal havde eet Uheld med sig, som er meget beteg- nende, idet nemlig den Act, hvorved October- Forsatningen blev sat i Kraft, blev vedtagen

der var gjort alt Optænkeligt, for at faae nogle Medlemmer, som tidligere havde udtalt sig bestemt mod at gaae en saadan Vej, vundne for Sagen, hvilket skete paa den Maade, at de samme Medlemmer, som stemte for Forsatnin- gen, erklærede, at de vilde indgaae til Kongen med en Adresse om at faae den Forsatning forandret, som de selv havde vedtaget. Derefter stod denne Forsatning sin Tid ud, og her vil jeg da gjøre opmærksom paa, at man havde ventet, at den skulde blive den eneste i Landet; men Folket — jeg vil dog ikke sige Folket, thi det maa jo ikke gjerne siges, — eller en stor Deel af Befolkningen kunde ikke ret kendes ved den. Denne Forsatning var indrettet saaledes, at i Rigsraadet, der bestod af 80 Medlemmer, vilde kun 4—5 af den Deel af Befolkningen, der omtrent forholder sig til den øvrige Deel som $\frac{1}{5}$ til $\frac{1}{5}$ faae Sæde, og dette var virke- lig en meget uheldig Deling. Uagtet man nu ønskede, at Rigsdagen skulde gaae ned til at blive et stort Amtsraad, og Forsatningen af 2den October herste, saa vedblev dog denne Forsatning at være død i Folket, hos hvem Rigsdagen, skjøndt den var indskrænket, ved- blev at leve og vække Interesse. Nu kom det Dieblif, da dette Rigsraads første Valgperiode var ved at udløbe, og hvad skete saa? Val- gene til Rigsdagens Landsthing havde paa Grund af den indirecte Valgmaade ikke rig- tigt fundet Interesse hos Folket, og de, der havde bygget paa den politiske Dødhed, der kan være i enkelte Dele af Landet, havde saa- ledes hele Tiden haft det Held at have en meget stor Fleerhed for sig i Landsthinget. Nu foregik der imidlertid i Sylland nogle nye Valg til Landsthinget, hvorved der begyndte at vise sig Tegn til, at dette Fleertal muligviis vilde glippe, og saa kom der aldeles over- raskende et Forslag, som blev holdt hemmeligt indtil den Dag, det blev forelagt i denne Sal. Det blev holdt hemmeligt, hvorledes det saae ud; men, da Tæppet ruller op, seer man For- slaget til November-Forsatningen, og den ærede Rigsdagsmand, der sidder ligeoverfor mig (Hall), har nu idag søgt at have det for sig som et Slags Tre, og for Landet som en For- deel, at vi havde denne Forsatning. Da jeg